

focus

FOCUS BLOK 5

CORONA-AANVULLING GESPREK 4

KRACHT

Aanvulling op het gespreksmateriaal

Deze aanvulling is bedoeld voor kringen en mensen die in de context van de corona-crisis het materiaal van het Focusraject willen blijven gebruiken. In principe is het oorspronkelijke materiaal nog steeds goed bruikbaar. Liederen, gebedstips, filmpjes en de onderdelen 'Verhalen Delen' blijven te gebruiken. In aanvulling daarop staan hier een aantal gespreksvragen en bewegingsoefeningen die wat meer passen in de huidige omstandigheden. Je kunt deze gebruiken als vervanging van óf aanvulling op die onderdelen in het Focus Werkboek. We laten je daar graag vrij in.

Bij Introductie, Verhalen delen en/of In beweging

Wat mooi als je juist in de afgelopen periode, 'gedwongen' door de crisis als vanzelf meer omkeek naar mensen om je heen. Niet alleen binnen maar ook buiten de gemeente. Het doet een beetje denken aan de uitzending van de leerlingen naar onbekende mensen, buiten hun eigen comfort-zone. Die uitzending was een soort eerste training voor hun latere roeping na Pinksteren. Zo vraagt ook deze ongezochte opleving van 'omzien naar anderen en concreet liefdebetoon' om een structureel vervolg. Ga eens na met elkaar wat je in de afgelopen periode ontdekte en leerde, over jezelf en in die ontmoetingen. En bespreek daarbij op welke manieren je daar vanaf nu een structureel vervolg aan zou kunnen geven, persoonlijk en samen.

Bij vraag 4 en 5

Als gemeente zijn wij na Hemelvaart en Pinksteren het lichaam van Christus op aarde! Wij zijn in deze wereld Jezus' sprekende mond, zijn ontfermende ogen, gevoelige oren, helpende handen en toesnellende voeten. Dat zie je ook al bij de eerste uitzending van de leerlingen. In de ontmoetingen met anderen ging en gaat het dus om een combinatie van doen zoals Jezus deed én spreken zoals Jezus sprak. De eerlijke vraag is nu: Lukt(e) het jou om die twee bij elkaar te houden? Om mensen niet alleen in hun concrete zorg te helpen, maar hen in hun onzekerheid en kwetsbaarheid ook te verwijzen naar onze God en Vader? En onbevangen (of misschien wel onbeholpen) iets te delen van het goede nieuws dat Hij het is bij wie je thuis kunt komen. Dat je bij Hem genadig wordt onthaald en dat Hij oor heeft voor je zorgen van alledag. Of niet? Deel samen je ervaringen eens, de mooie en de moeilijke, waardoor je verrast werd en wat je teleurstelde.

Tot slot een ervaring uit Amsterdam:

Ze is intussen half in de vijftig. Ze heeft veel contacten in de buurt en helpt die of gene zo nodig. Iedereen weet dat ze 'christelijk' is. Al eerder vertelde ze mij dat ze graag meer zou willen getuigen, maar gewoon niet weet hoe het moet. Ik heb haar toen geantwoord: Ga met de gegeven opdracht terug naar Christus en zeg 'ik wil wel, maar ik weet niet hoe... help me'. Vorige week mailde ze enthousiast: 'De afgelopen weken gebeurde het zomaar 2 keer dat iemand begon over angst en God, en heb ik spontaan over Hem verteld! Hij heeft me over de drempel heen geholpen! Al zou ik aan deze tijd alleen dit overhouden, dan ben ik al dankbaar!'